

BELGISCH ARBITRAGEHOF VOOR DE SPORT

ARBITRALE UITSPRAAK

Zaak ARB. 147/19

Arbitragecollege samengesteld, in toepassing van artikel 14.3 van het arbitragereglement van het BAS, uit:

De Heer Stijn GEUKENS, Voorzitter en de Heren Jeroen PINOY en Joris DETOLLENAERE, arbiters;

Zitting woensdag 3 juli 2019

INZAKE:

HET BONDSPARKET, met kantooradres Houba de Strooperlaan 145, 1020 Brussel

vertegenwoordigd door de Heer Kris WAGNER;

Appellant

TEGEN:

1. De VZW KONINKLIJKE BELGISCHE VOETBALBOND (hierna: 'KBVB'), met maatschappelijke zetel te 1020 Brussel, Houba de Strooperlaan 145, ondernemingsnummer 0403.543.160,

vertegenwoordigd door Mevrouw Pegie LEYS en de Heren Poovo De Smet en Thibault Viaene;

Eerste geïntimeerde

2. De NV CLUB BRUGGE, met maatschappelijke zetel te 8200 Brugge (Sint-Andries) Olympialaan 72, ondernemingsnummer 0460.444.251, optredend voor Club Brugge KV, voetbalclub, aangesloten bij de KBVB onder stamnummer 3;

Vertegenwoordigd door de Heer Hannes D'Hoop, CLO, Gerechtigd Correspondent ingevolge bijzondere volmacht verleend dd. 20 mei 2019;

Tweede geïntimeerde

IN AANWEZIGHEID VAN:

1. **COÖRDINATIE COMITÉ VAN JOODSE ORGANISATIES VAN BELGIË VZW** (hierna: het “C.C.J.O.B.”), met maatschappelijke zetel te 1060 Brussel, Ducpétiauxlaan 68, ondernemingsnummer 0410.650.488;

2. **FORUM DER JOODSE ORGANISATIES VZW** (hierna: het “F.J.O.”), met maatschappelijke zetel te 2018 Antwerpen, Lange Herentalsestraat 48, ondernemingsnummer 0453.865.968;

Bijgestaan door Mr. Dodo CHOCHITAICHVILI, advocaat, met kantoor te 1190 Brussel, Keerkringenlaan 19, alsook door Mr. Gerrit Hendriks, advocaat, en de Heer Banet Daniel

hierna ook gezamenlijk: verzoekers in tussenkomst;

I. PROCEDURE:

I.1. Aanleiding van de procedure is het verslag van de match delegate met betrekking tot de wedstrijd op 4 april 2019 tussen R.S.C. Anderlecht en Club Brugge K.V. De match delegate vermeldt in zijn verslag het volgende: “(...) *In de 18^e en 42ste minuut: de gezangen “Al wie niet springt is een jood” Tijdens de rust waren de gezangen hoorbaar zoals “Alle joden zijn homo’s” Na het einde van de wedstrijd waren de gezangen “al wie niet springt is een jood” hoorbaar(...)*”.

Het Bondsparket heeft op grond van de bevoegdheid haar verleend door artikel B243.341 laatste gedachtestreepje bij ontvangst van dit verslag op 10 april 2019 een procedure aanhangig gemaakt tegen Club Brugge K.V. voor de Geschillencommissie Hoger Beroep voor het Profvoetbal (hierna ook genoemd “Geschillencommissie”) wegens een inbreuk op artikel B307 van het Bondsreglement.

De zaak werd behandeld door de Geschillencommissie op haar zitting van 26 april 2019. Het Bondsparket vorderde een sanctie van 4.000,00 euro ten laste van Club Brugge K.V.

De Geschillencommissie heeft bij beslissing van 3 mei 2019, in het dossier aldaar gekend onder nr. 35 (PO1 – wedstrijd RSC Anderlecht t. Club Brugge KV van 4 april 2019) de vordering van het Bondsparket ontvankelijk doch ongegrond verklaard en derhalve niets te weerhouden lastens Club Brugge K.V. op basis van volgende redenering: ‘(...) *Het gebruik van de termen “al wie niet springt is een jood” en “alle joden zijn homo’s” dienen als neutrale bewoordingen beschouwd en hebben geen kwetsend karakter. Het louter gebruik van een term die een bevolkingsgroep aanduidt (jood) en een term die een welbepaalde seksuele geaardheid aanduidt (homo) zijn op zich niet kwetsend of discriminerend. (...) Anders wordt het uiteraard indien men loutere (sic) woord ‘jood’ of ‘homo’ zou laten vergezeld gaan met een of ander bijvoeglijk naamwoord, bijwoord, symbool (spandoek), gedraging en/of dergelijke meer (cfr. Hogervermelde circulaire) die wel als kwetsend of discriminerend zou kunnen aanzien worden. (...) De GCHBP kan niet anders dan vaststellen dat in deze zaak de termen louter op zich gebruikt zijn en niet vergezeld worden van enige discriminerende en/of*

kwetsende bepaling en/of gedraging en is dan ook van mening dat in onderhavige zaak vrijspraak dient verleend en geen sanctie kan worden opgelegd.’

I.2. Het Bondsparket heeft op grond van de bevoegdheid haar verleend door artikel B1723.12 tegen deze beslissing bij verzoekschrift neergelegd op 10 mei 2019 beroep aangetekend bij het Belgisch Arbitragehof voor de Sport (hierna ook genoemd “BAS”).

Het Bondsparket vordert dat de bestreden beslissing teniet zou worden gedaan en te zeggen voor recht dat Club Brugge K.V. zich middels haar toeschouwers schuldig heeft gemaakt aan “sprekkoren die kwetsend end/of discriminerend zijn”.

Zij vordert de veroordeling van Club Brugge K.V. tot in hoofdorde het betalen van een boete van 4.000,00 euro en in ondergeschikte orde, zoals mondeling uiteengezet op de zitting voor het BAS op 3 juli 2019, tot een alternatieve sanctie, telkens meer de kosten van het geding.

De conclusiekalender werd vastgelegd en de pleitzitting werd bepaald op woensdag 3 juli 2019.

De partijen hebben conform deze conclusiekalender besluiten neergelegd.

Het Arbitragecollege heeft de zaak behandeld op de voorziene zitting van 3 juli 2019.

Voor het Bondsparket verschijnt bondsprocureur Kris Wagner. Voor de NV Club Brugge verschijnt haar CLO Hannes D’Hoop. Voor de KBVB verschijnen Mevrouw Pegie LEYS en de Heren Poovo De Smet en Thibault Viaene. De partijen verklaren geen bezwaar te hebben tegen de vrijwillige tussenkomst van het C.C.J.O.B. noch van het F.J.O. vertegenwoordigd door haar raadslieden Mr. Dodo CHOCHITAICHVILI en Mr. Gerrit Hendriks, advocaat en bijkomend bijgestaan door de Heer Banet Daniel.

Verder verklaren de partijen geen bezwaar tegen de publicatie van de beslissing op de website van het BAS.

Het Arbitragecollege heeft daarop alle partijen gehoord in hun middelen. Het heeft kennis genomen van de besluiten van partijen en de stukken van het dossier, met inbegrip van de stukken neergelegd door partijen. Het heeft de zaak nadien in beraad genomen.

II. VOORWERP VAN DE VORDERINGEN

II.1. Het Bondsparket vordert dat de bestreden beslissing van 3 mei 2019 van de Geschillencommissie teniet zou worden gedaan en te zeggen voor recht dat Club Brugge zich middels haar toeschouwers schuldig heeft gemaakt aan “sprekkoren die kwetsend en/of discriminerend zijn in de zin van de nr. 2 van het indicatieve tabel profvoetbal voor clubs”.

Het bondsparket stelt verder dat dit een overtreding is van artikel B307 van het Bondsreglement en vordert zodoende de veroordeling van Club Brugge tot in hoofdorde het betalen van een sanctie van 4.000,00 euro en in ondergeschikte orde, zoals uiteengezet ter zitting voor BAS op 3 juli 2019, tot een alternatieve sanctie, telkens meer de kosten van het geding.

II.2. De vzw KBVB vordert dat het beroep van het Bondsparket gegrond zou worden verklaard.

II.3. Club Brugge vordert de bevestiging van de beslissing van de Geschillencommissie.

II.4. De vrijwillig tussenkomende partijen vorderen dat het beroep van het Bondsparket gegrond zou worden verklaard.

III. DE FEITEN EN DE BESLISSING VAN DE GESCHILLENCOMMISSIE HOGER BEROEPVOOR HET PROFVOETBAL

III.1. Er is geen betwisting over de feiten die aan de basis liggen van de vordering van het Bondsparket.

Het Arbitragecollege herhaalt het hoger reeds aangehaalde spreekkoor: *“In de 18^e en 42ste minuut: de gezangen “Al wie niet springt is een jood”; Tijdens de rust waren de gezangen hoorbaar zoals “ Alle joden zijn homo ’s”; Na het einde van de wedstrijd waren de gezangen “al wie niet springt is een jood” hoorbaar (...)”*

III.2. Artikel B307 van het Bondsreglement waarvan de schending door het Bondsparket wordt ingeroepen, luidt als volgt:

“Artikel B307 Neutraliteit en niet-discriminatie:

1. De clubs verbinden er zich toe neutraal te blijven op politiek, filosofisch en godsdienstig vlak.

2. Elke discriminatie van een land, een persoon of een groep personen op basis van zogenaamd ras, gender, huidskleur, afkomst, etnische afstamming, seksuele geaardheid, burgerlijke staat, sociale positie, geboorte, vermogen, leeftijd, het geloof, levensbeschouwing, politieke overtuiging of syndicale overtuiging, taal of om elke andere reden is streng verboden, en kan aanleiding geven tot een in Art. B1901 voorziene disciplinaire sanctie (zo nodig aangevuld met sancties zoals vermeld in boeken P, V en A), evenals tot een schorsing of schrapping, zonder dat enig bijzonder opzet vereist is.

3. Alle verbale en non-verbale uitingen (andere dan louter individuele), die hetzij kwetsend of beledigend zijn ten aanzien van een persoon of groep van personen kunnen aanleiding geven tot de in Art. B1901 voorziene disciplinaire sancties (zo nodig aangevuld met sancties zoals vermeldt in boeken P, V en A) zonder dat enig bijzonder opzet vereist is.

4. De clubs zien er ook op toe een zelfde verbintenis in hun statuten en huishoudelijk reglement op te nemen ten aanzien van hun leden en in hun reglement van inwendige orde ten aanzien van hun supporters, en zijn verantwoordelijk voor de naleving ervan door hun supporters. Zelfs indien de kwetsende of beledigende uitlating louter individueel is, hebben de clubs de plicht om alle nuttige/nodige maatregelen te nemen om de in gebreke zijnde supporters te identificeren opdat ten aanzien van hen maatregelen kunnen worden genomen (bv. burgerrechtelijke uitsluiting).”

III.3. De voor de beoordeling van het beroep relevante paragrafen van de beslissing van de Geschillencommissie luiden als volgt:

*“(..)*De GHCBP verwijst voor wat betreft het begrip kwetsende spreekkoren naar de beslissing van het Court of Arbitration for Sport dd 16/11/2017 (Mexico/El Salvador & Mexico/Canada). Hierin werd gesteld dat het louter gebruik van kwetsende woorden voldoende is voor betuigeling ongeacht de bedoeling van degenen die de woorden uitspreken noch de geviseerde persoon.

Tolerantiegrens

Voor wat betreft het afbakenen van de tolerantiegrenzen van de gebruikte bewoordingen verwijst de GCHBP naar de circulaire dd. 14/12/2006 OOP 40 houdende richtlijnen aangaande kwetsende, racistische en discriminerende spreekkoren naar aanleiding van voetbalwedstrijden.

Het gebruik van de termen “al wie niet springt is een jood” en “alle joden zijn homo’s” dienen als neutrale bewoordingen beschouwd en hebben geen kwetsend karakter.

Het louter gebruik van een term die een bevolkingsgroep aanduidt (jood) en een term die een welbepaalde seksuele geaardheid aanduidt (homo) zijn op zich niet kwetsend of discriminerend.

Integendeel, indien men zou van oordeel zijn dat het louter gebruik op zich van deze woorden discriminerend is dan zou dit betekenen dat men er van uit gaat dat de bevolkingsgroep of de personen met de bedoelde seksuele geaardheid, op zich, inherent, minderwaardig zijn. Wat niet het geval is. Het woord jood is een loutere benaming van een specifieke welbepaalde bevolkingsgroep. Zonder meer en zonder enige bijzondere, laat staan enige minderwaardige of discriminerende, connotatie. Idem wat betreft het woord homo.

Anders wordt het uiteraard indien men loutere (sic) woord ‘jood’ of ‘homo’ zou laten vergezeld gaan met een of ander bijvoeglijk naamwoord, bijwoord, symbool (spandoek), gedraging en/of dergelijke meer (cfr. Hogervermelde circulaire) die wel als kwetsend of discriminerend zou kunnen aanzien worden.

[De GCHBP stelt zich wel de vraag wat de betekenis of de bedoeling kan zijn van “al wie niet springt is een jood”. Maar deze vraag is louter academisch en niet relevant voor de beoordeling van de ten laste gelegde feiten].

De GCHBP kan niet anders dan vaststellen dat in deze zaak de termen louter op zich gebruikt zijn en niet vergezeld worden van enige discriminerende en/of kwetsende bepaling en/of gedraging en is dan ook van mening dat in onderhavige zaak vrijspraak dient verleend en geen sanctie kan worden opgelegd.”

IV. BEOORDELING

IV.1. DE BEVOEGDHEID VAN HET BAS:

De bevoegdheid van het BAS volgt voort uit de bepaling van artikel B.1723.12 van het Bondsreglement en wordt ook niet betwist.

IV.2. ONTVANKELIJKHEID VAN HET BEROEP:

Het beroep is tijdig aangetekend binnen de voorziene termijn van zeven dagen die ingaat op de eerste werkdag die volgt op de datum van uitspraak van de aangevochten beslissing, zoals bepaald in artikel B1716 van het Bondsreglement.

IV.3. DE GEGRONDHEID VAN HET BEROEP:

IV.3.1. Het Bondsparket vordert in zijn beroepsakte dat de bestreden beslissing teniet zou worden gedaan en te zeggen voor recht dat Club Brugge KV zich middels haar toeschouwers schuldig heeft gemaakt aan “spreekoren die kwetsend en/of discriminerend zijn”.

Het Bondsparket vordert de veroordeling van Club Brugge tot in hoofdorde het betalen van een boete van 4.000,00 euro. Ter zitting van het BAS op 3 juli 2019 werd bijkomend, en in ondergeschikte orde, zoals mondeling uiteengezet ter zitting van het BAS, tot een alternatieve sanctie. Dit telkens meer de kosten van het geding.

In het beschikkend gedeelte van zijn latere besluiten handhaaft het Bondsparket deze vordering.

IV.3.2. Het Bondsparket, daarin gevolgd door de KBVB en de vrijwillig tussenkomende partijen, stelt dat de Geschillencommissie ten onrechte een bijzonder opzet in hoofde van de supporters vereist om de kwalificatie van kwetsende, discriminerende en racistische spreekoren te kunnen weerhouden. Zij stelt dat in die zin de huidige, sedert 1 januari 2019 aangepaste, formulering van art. B.307 van het Bondsreglement van de KBVB duidelijk is, alsook dat er geen twijfel over de objectieve aansprakelijkheid van een club, in case Club Brugge, voor haar supporters kan bestaan en verwijst zij dienaangaande naar zowel het Bondsreglement als naar de vaste rechtspraak van het BAS en het TAS. Daarenboven stelt het Bondsparket dat huidige, naar haar mening racistische of discriminatoire, spreekoren niets te maken hebben met de vrijheid van meningsuiting, doch net een misbruik uitmaken van dit recht om dergelijke spreekoren te vergoelijken.

Verder wordt door het Bondsparket aangehaald dat zij de visie van Club Brugge niet kan volgen dat de term ‘joden’ als geuzennaam wordt gebruikt en meent zij dat een spreekoor in de huidige lezing van het Bondsreglement niet meer racistisch moet zijn om ongewenst te zijn, maar dat het volstaat dat dergelijk spreekoor kwetsend of beledigend is voor een bepaalde bevolkingsgroep. In die zin besluit het Bondsparket dan ook dat de kwestieuze gezangen/spreekoren en de desbetreffende woorden ‘jood’ en ‘homo’ weliswaar als neutrale term kan gebruiken en dat bijkomend het woord ‘homo’ ook vaak in pejoratieve zin wordt gebruikt, doch, zoals in casu, eenvoudigweg als scheldwoord wordt gebruikt, zeker in de uitspraak ‘*alle joden zijn homo*’.

Een spreekoor dient met andere woorden volgens het Bondsparket te worden gesanctioneerd wanneer het een racistische toon of onderton heeft, ook al was dat niet de bedoeling.

IV.3.3. Club Brugge daarentegen stelt in zijn besluiten dat de term ‘joden’ gebruikt wordt als geuzennaam waarmee verwezen wordt naar de supporters van voetbalclub R.S.C. Anderlecht. Zij is het er mee eens dat getwist kan worden of dit een gepaste of fijnzinnige naam is die wordt gebruikt in een context van rivaliteit en niet van vijandschap, doch verwijst eveneens naar het bijgebrachte advies van Unia waarin wordt aangehaald dat bij deze spreekkoren niet zozeer naar de Joden wordt verwezen, maar wel naar de supporters van Anderlecht. In die zin stelt Club Brugge dat binnen deze context van supporters en voetbalwedstrijden het duidelijk hoort te zijn dat er geen bevolkingsgroep wordt geïdentificeerd, laat staan dat hier sprake zou zijn van enige vorm van racisme, antisemitisme en/of homofobie.

In een volgend punt wordt door Club Brugge aangehaald dat de spreekkoren met geen enkele racistische en/of antisemitische intentie werd gezongen en stelt hierbij dat de intentie inherent is om te spreken over racisme (en bij uitbreiding antisemitisme). Op basis hiervan stelt Club Brugge dan ook dat de schrapping van het criterium ‘bijzonder opzet’ uit het Bondsreglement niet mag betekenen dat de intentie niet meer van tel is aangezien racisme en discriminatie per definitie misdrijven zijn waar de intentie essentieel is voor de beoordeling van de feiten. Derhalve is Club Brugge akkoord met de motivering van de Geschillencommissie dat het gebruik van beide termen (‘jood’ en ‘homo’) niet kwetsend is.

Ondergeschikt stelt Club Brugge dat een straf persoonlijk moet zijn en zichzelf geen fout heeft begaan, doch haar supporters en dus het personaliteitsbeginsel van toepassing hoort te zijn.

Uiterst ondergeschikt verzoekt Club Brugge dat, ingeval van een veroordeling door het BAS, er in ieder geval enige proportionaliteit aan de dag wordt gelegd en de straf in verhouding komt te staan met de zogenaamd gepleegde inbreuk, waarbij zij eveneens verwijst naar alle inspanningen dewelke zij reeds heeft geleverd ten behoeve van antiracisme en pro-diversiteit.

IV.4. BEOORDELING:

IV.4.1. Het Arbitragecollege is vooreerst van mening dat de bepalingen van het Bondsreglement (en het bijhorende tuchtrecht) primeren op de toepasselijke wetgeving (o.a. de strafwet). Dat het tuchtrecht primeert vloeit voort uit artikel 2 van de wet van 24 mei 1921 tot waarborging der vrijheid van vereniging, zonder dat dit weliswaar afbreuk doet aan het marginaal toetsingsrecht waarover de rechter beschikt en tot wie een betrokkene zich kan wenden.

IV.4.2. Verder wil het Arbitragecollege opmerken dat zij het betreurt dat door partijen aan stemmingmakerij wordt gedaan door naar eerdere spreekkoren te verwijzen, ongeacht of deze door de supporters van Club Brugge werden gezongen of door andere partijen. In deze gaat het wel degelijk enkel om de gezongen “*al wie dan niet springt is jood*” en “*alle joden zijn homo*”, zodat dit soort stemmingmakerij niet dienend, noch relevant is.

IV.4.3 Artikel B307.2 van het Bondsreglement bepaalt: “*Elke discriminatie van een land, een persoon of een groep personen op basis van zogenaamd ras, gender, huidskleur, afkomst, etnische afstamming, seksuele geaardheid, burgerlijke staat, sociale positie, geboorte, vermogen, leeftijd, het geloof, levensbeschouwing, politieke overtuiging of syndicale overtuiging, taal of om elke andere reden is streng verboden, en kan aanleiding geven tot een in Art. B1901 voorziene disciplinaire sanctie (zo nodig aangevuld met sancties zoals vermeld in boeken P, V en A), evenals tot een schorsing of schrapping, zonder dat enig bijzonder opzet vereist is.*”

Artikel B307.3 van het Bondsreglement bepaalt vervolgens:

“Alle verbale en non-verbale uitingen (andere dan louter individuele), die hetzij kwetsend of beledigend zijn ten aanzien van een persoon of groep van personen kunnen aanleiding geven tot de in Art. B1901 voorziene disciplinaire sancties (zo nodig aangevuld met sancties zoals vermeld in boeken P, V en A) zonder dat enig bijzonder opzet vereist is”. “

De relevante paragraaf in de disciplinaire code van het FIFA luidt vrij vertaald als volgt: *“Discriminatie 1. a) Ieder die de waardigheid beledigt van een individu of een groep van individuen door middel van controversiële, discriminerende of denigrerende woorden of gedragingen aangaande diens ras, huidskleur, taal, godsdienst of afkomst zal bestraft worden (...).”*

Artikel 8 van bijlage 2 van het Bondsreglement (Veiligheid, Burgerrechtelijke uitsluiting) bepaalt sinds 1 februari 2019: *“In het stadion zijn beledigende, kwetsende, provocerende en/of discriminerende (racistische, xenofobe, ...) teksten, symbolen, spreekkoren, gebaren en uitlatingen verboden.”*

IV.4.4. Het Arbitragecollege stelt in de eerste plaats vast dat het Bondsreglement sedert 1 januari 2019 aangepast werd en in het desbetreffende artikel B307 meermaals nadrukkelijk werd toegevoegd dat geen bijzonder opzet meer vereist is. Het Arbitragecollege stelt zich hierbij de vraag of dan wel nog een gewoon opzet vereist is, dan wel of het de intentie is dat in het geheel geen opzet meer vereist zou zijn.

De huidige bewoording blijft dus enigszins dubbel te interpreteren en is enigszins onduidelijk, welke onduidelijkheid tot voordeel van Club Brugge strekt. Om die reden gaat het Arbitragecollege er van uit dat er nog steeds een gewoon opzet is vereist voor de toepassing van het artikel B307.2 en B307.3. In die zin is het Arbitragecollege van mening dat er nog steeds wetens en willens spreekkoren dienden te bestaan die discriminerend (artikel B307.2) dan wel kwetsend of beledigend kunnen overkomen ten aanzien van personen of een groep van personen (artikel B307.3).

IV.4.5. Het Arbitragecollege is van mening dat een dergelijk voornemen niet bewezen is voor wat betreft de spreekkoren *“al wie niet springt is een jood”*. Voor wat betreft de huidige spreekkoren en de huidige zaak, kan immers niet worden betwist dat de supporters van RSC Anderlecht door sommige rivaliserende supporters ‘joden’ worden genoemd, los van de vraag of dit in de huidige samenleving nog gepast en/of fijnzinnig is. Het is niet aan het Arbitragecollege om hierover uitspraken te doen.

In die zin volgt het Arbitragecollege de motivatie van Club Brugge dat er in deze sprake is van een geuzennaam. Zodoende is het Arbitragecollege van mening dat alleszins niet bewezen kan worden dat de supporters met hun spreekkoren naar een welbepaalde bevolkingsgroep zouden willen verwijzen, noch dat zij enige intentie (het gewone opzet) hadden om deze welbepaalde bevolkingsgroep als minderwaardig of kwetsend af te schilderen, dan wel dergelijke bevolkingsgroep te beledigen. Aangezien het voordeel van de twijfel ten goede hoort te komen aan Club Brugge, kan het Arbitragecollege dan ook niet anders dan vaststellen dat dit onderdeel van de klacht niet weerhouden kan worden.

IV.4.6. Het Arbitragecollege is het verder eens met het standpunt van de Geschillencommissie dat de woorden ‘jood’ en ‘homo’ als op zichzelf staande woorden zijn en in een correct, hedendaags, woordgebruik als neutraal en derhalve niet als kwetsend of beledigend kunnen

beschouwd worden. Het Arbitragecollege gaat echter niet akkoord met het daaropvolgend standpunt van de Geschillencommissie waar zij stelt:

“In tegendeel, indien men zou van oordeel zijn dat het louter gebruik op zich van deze woorden discriminerend is, dan zou dit betekenen dat men er van uit gaat dat de bevolkingsgroep of de personen met de bedoelde seksuele geaardheid, op zich, inherent, minderwaardig zijn. Wat niet het geval is. Het woord jood is een loutere benaming van een specifieke, welbepaalde bevolkingsgroep. Zonder meer en zonder enige bijzondere, laat staan enige minderwaardige of discriminerende, connotatie. Idem wat betreft het woord homo. Anders wordt het uiteraard indien met loutere woord ‘jood’ of ‘homo’ zou laten vergezeld gaan met een of ander bijvoeglijk naamwoord, bijwoord, symbool (spandoek), gedraging en/of dergelijke mee (cfr. Hogervermelde circulaire) die wel als kwetsend of discriminerend zou kunnen aanzien worden.”

Het Arbitragecollege is akkoord dat het gebruikte spreekkoor ‘al wie dan niet springt is jood’ en ‘alle joden zijn homo’ niet als discriminerend kan worden beschouwd daar niet automatisch kan worden aangenomen dat de supporters van Club Brugge de intentie hadden om bepaalde mensen of een groep mensen ongelijk te behandelen of achter te stellen. Echter, het Arbitragecollege is wel van mening dat in deze de verwijzing naar het woord ‘homo’ in het spreekkoor ‘alle joden zijn homo’ in deze combinatie en gezien de specifieke situatie van een voetbalwedstrijd niet als neutraal kunnen beschouwd worden, doch wel als stigmatiserend voor de holebi-gemeenschap en derhalve, in de huidige context bewust als scheldwoord werd gebruikt, ook al had het Arbitragecollege mogen aannemen dat in de huidige tijdsgeest dergelijke verwijzingen achterhaald waren. Derhalve volgt het Arbitragecollege het standpunt van de Bondsprocureur dat in de huidige situatie niet meer kan verwezen worden naar eerdere jurisprudentie van het BAS gezien het aangepaste artikel B307 en neemt het Arbitragecollege aan dat het spreekkoor ‘alle joden zijn homo’ inderdaad, door de stigmatisering, als kwetsend, minstens als beledigend, kan ervaren worden voor (een deel) van de (holebi-)gemeenschap en zodoende onder het toepassingsgebied van het nieuwe artikel B307-3 van het Bondsreglement valt.

Immers, hoewel het Arbitragecollege van mening is dat er nog steeds een gewoon opzet vereist is, meent het college dat de verwijzing naar ‘homo’ als scheldwoord inderdaad wetens en willens werd gezongen, wetende (of toch behoren te weten) dat dit potentieel kwetsend kan overkomen en waarbij dit in ieder geval bewust als poging tot belediging werd gezongen.

IV.4.7. Het Arbitragecollege volgt Club Brugge niet in haar standpunt dat zij niet aansprakelijk zou zijn voor de gedragingen van haar supporters en verwijst in die zin naar de talrijke rechtspraak van het BAS (Beslissingen BAS 93/16 dd. 21 februari 2017, overweging 4.2.3.4. en BAS dd. 10december 2014, overweging 5.2.2.), het TAS, alsook naar het artikel B307-4 van het Bondsreglement. Op basis hiervan kan de objectieve aansprakelijkheid van professionele voetbalclubs voor hun supporters niet ter discussie staan en dient het standpunt van Club Brugge hieromtrent te worden afgewezen.

IV.4.8. Het Arbitragecollege is dan ook van oordeel dat om de aangehaalde redenen de beslissing van de Geschillencommissie dient te worden hervormd. Het Arbitragecollege neemt hierbij wel kennis van alle acties en inspanningen dewelke Club Brugge heeft geleverd en blijft leveren ten behoeve van antiracisme en pro-diversiteit, waarbij het Arbitragecollege van mening is dat Club Brugge hiermee een voorbeeld is voor menig andere voetbalclub, zodat zij Club Brugge in die zin dan ook veroordeelt tot een geldboete van € 1.000,00 geheel met uitstel voor een periode van 1 jaar.

V. DE ARBITRAGEKOSTEN:

De kosten van de arbitrage worden begroot als volgt:

-administratieve kosten:	200,00 €
-aanhangig maken van de zaak:	250,00 €
-kosten tussenkomende partij:	250,00 €
-kosten arbiters:	<u>1.026,87 €</u>
	1.726,87 €

Gelet op de hervormde beslissing is het Arbitragecollege van mening dat de kosten van de beroepsprocedure ten laste van Club Brugge dienen gelegd te worden.

Echter, het Arbitragecollege is van mening dat de vrijwillig tussenkomende partijen als dusdanig zelf geen eis hebben ingesteld, en daardoor geen belang hadden om tussen te komen in de huidige procedure buiten het zich aansluiten bij de standpunten van het Bondsparket en de KBVB, zodat de kosten van de tussenkomende partijen definitief ter hunne laste blijven.

VI. BESLISSING:

OM DEZE REDENEN,

Het Arbitragecollege aangesteld volgens het Reglement van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport

-verklaart het door het Bondsparket ingestelde beroep tegen de beslissing van de Geschillencommissie Hoger Beroep voor het Profvoetbal van 3 mei 2019 ontvankelijk en gegrond;

-hervormt de beslissing van de Geschillencommissie Hoger Beroep voor het Profvoetbal van 3 mei 2018;

-veroordeelt Club Brugge tot een boete van 1000,00 euro geheel met uitstel voor een periode van 1 jaar;

-veroordeelt Club Brugge tot de kosten van de arbitrageprocedure en begroot deze op 1.476,87 euro;

-veroordeelt het C.C.J.O.B. en het F.J.O. tot haar eigen kosten van tussenkomst, begroot op 250,00 euro.

Aldus uitgesproken te Brussel op de zetel van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport op 22 juli 2019.

Jeroen PINOY
Hoveniersstraat, 21
1840 LONDERZEEL

Stijn GEUKENS
Cuvelierstraat, 2C
3740 BILZEN

Joris DE TOLLENAERE
Gentsesteenweg, 214
8500 KORTRIJK

Lid

Voorzitter

Lid